

20. 2. 2018

ЗАХТЕВ
ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ О ПРЕДЛОГУ ТЕМЕ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Шифра за идентификацију дисертације _____

Шифра УДК¹ (бројчано) 811.163.41'38(043.3),
821.163.41-2.08 Simović Lj.(043.3)

СТРУЧНОМ ВЕЋУ ЗАУНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Молим да у складу са чл. 30. Закона о високом образовању и чл. 128. Статута Универзитета дате сагласност на извештај комисије о оцени теме докторске дисертације:

Назив дисертације: *Језик и стил у драмама Ђубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти*

Научна област УДК (текст): **Стилистика**

Ментор (име и презиме, звање): **Јелена Јовановић Симић, редовни професор**

Навести пет потпуних референци за радове ментора из уже научне или уметничке области из које је тема дисертације:

1. Јелена Р. Јовановић Симић, *О теоријским погледима Јована Вуковића на синтаксичку стилистику глагола*, Српски језик XVI, Београд, 2011, 365–381. 178006 ISSN 0354-9259; SR-ID 140692487; UDK 811.163.41'367.625'38

M24

2. Јелена Р. Јовановић Симић, *О «квалификативу» и «апсолутиву» као лингвистичког и вербатолошког гледишта*, Српски језик XIX, Београд 2014, 259–273. ISSN 0354-9259; SR-ID 140692487; UDK 811.163.41'38; 070.41

M24

3. Јелена Р. Јовановић Симић, *Жанр* и структура прозног текста, Српски језик XX, Београд 2015, 137–155. ISSN 0354-9259; SR-ID 140692487; UDK 81'38

M24

4. Јелена Р. Јовановић Симић, *О појмовљу и терминима «жанрова»*, Српски језик XXI, Београд 2016, 85–104. ISSN 0354-9259; SR-ID 140692487; UDK 811.163.41'38

M24

5. Јелена Р. Јовановић Симић, *О композицији текста са лингвистичког гледишта*, Српски језик XXII, Београд 2017, 75–93. ISSN 0354-9259; SR-ID 140692487; UDK 811.163.41'367; <https://doi.org/10.18485/sj.2017.22.1.5>

M24

6. Јелена Р. Јовановић Симић, *Инструментал просекутивни према другим облицима сличног месног значења («по» + лок., «кроз» + ак. и «дуж» + ген.)*, НССУВД, Зборник МСЦ, 44/3, Београд 2015, 23–37. ISSN 0351-9066; SR-ID 217309452; UDK 811.163.41'366.548

M51

7. Радоје Симић, Јелена Јовановић Симић, *О употреби локалног акузатива, односно локатива и инструментала у Вуковом језику*, Наш језик, XLV/1–2, Београд 2014, 3–16. ISSN 0027-8084; SR-ID 615951; UDK 811.163.41'366.54; ID 209959692

M51

8. Јелена Јовановић Симић, *Учење М. Стевановића и старијих синтаксичара о „пређашњим временима“ у српском језику – и њихов значај*, Наш језик, књ. XLVII, св. 3–4,

¹ УДК - Универзална децимална класификација (налази се у библиотеци сваког факултета)

9. Јелена Р. Јовановић Симић, *О значењу и употреби временских глаголских облика у светлу учења београдске лингвистичке школе – презент*, НССУВД, Зборник МСЦ, 46/1, Београд 2017, 125–137. ISBN 978-86-6153-467-6; SR-ID 238130956; UDK 811.163.41'366.581; ДОИ <https://doi.org/10.18485/msc.2017.46.1.ch11>

10. Јелена Јовановић Симић, *Семантичке и функционалне особености везника што у српском језику*, НССУВД, Зборник МСЦ, 43/3, Београд 2014, 93–112. ISSN 0351-9066; SR-ID 209753356; UDK 811.163.41'367.634

Кратко образложение теме (до 100 речи):

Кандидат Милица Мимовић намерава истраживати драме Љубомира Симовића са лингвистичког, синтаксичког, прагматичког, стилистичког и интертекстуалног аспекта, али ће основна метода у истраживању ове теме бити дескриптивна и текстуалнолингвистичка. Кандидат ће се користити и аналитично-синтетичком методом – њоме ће најпре расчланити корпус на одабране језичке особине, те истражити њихове међуодносе, а затим их синоптички посматрати као целину. Приликом анализе структуре дијалога – користиће се метод анализе конверзације, који собом носи одговарајућу појмовно-терминолошку апаратуру. Овако образложени предмет, циљ, методе и хипотезе истраживања уверљиво упућују да је предложена тема од значаја за српску лингвистику, поетску стилистику и књижевну критику.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата: **Мимовић Милица**

Назив завршеног факултета: **Филозофски факултет у Приштини с привременим седиштем у Косовској Митровици**

Одсек, група, смер: **Одсек за српски језик и књижевност**

Година дипломирања: **2011.**

Назив магистарског рада, односно докторског студијског програма:

Докторске студије из филологије на ФИЛУМ-у, модул: Наука о језику;

Научно подручје: **Наука о језику (србијистика)**

Година одбране: _____

Факултет и место: **Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац**

Број публикованих радова (навести референце за три најважнија рада кандидата из ужег научног подручја из које је тема дисертације):

1. Милица Мимовић, *Лингвостилистичка анализа приповетке Битољски богаљи Григорија Божовића*, Зборник радова са VI научног скупа Младих филолога Србије Савремена проучавања језика и књижевности, Крагујевац, 2015, 353-361. ИСБН: 978-86-85991-74-5, УДК: 811.163.41-32.08 Božović G. [M44]

2. Милица Мимовић, *Парцелација као стилска доминанта у роману Нигдина Светлане Велмар Јанковић*, Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини, XLV(4)/2015, Косовска Митровица: Филозофски факултет, 347- 361. ИСН: 0354-3293, УДК: 821.163.41.08-31 Велмар-Јанковић С. ДОИ: 10.5937/zrfff45-9889 [M51]

3. Милица Мимовић, *Јаке позиције текста у приповеткама Григорија Божовића*, у: *Поетика Григорија Божовића* (тематски зборник водећег националног значаја), Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини; Зубин Поток: Културни центар Стари Колашин, 2016, стр. 433-443. ИСБН: 978-86-6349-058-1(ФФУП), УДК: 821.163.41.09-32 Божовић Г. 821.163.41: 811.163.41'38 [M45]

Назив и седиште организације у којој је кандидат запослен: **Филозофски факултет у Приштини с привременим седиштем у Косовској Митровици, Одсек за српски језик и књижевност**
Радно место: **асистент**

**ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 30.
ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 128. СТАТУТА УНИВЕРЗИТЕТА
У КРАГУЈЕВЦУ**

У прилогу вам достављамо: - Извештај Комисије о оцени теме;

-Одлуку научно-наставног већа факултета о одобравању теме за израду докторске дисертације.

Крагујевац
(место и датум)

М.П.

ДЕКАН _____ ФАКУЛТЕТ

10. 1. 2018. год.

ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКИ
ФАКУЛТЕТ - КРАГУЈЕВАЦ

ПРИМЉЕНО: 18. 2. 2018.			
Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	102/1		

Универзитет у Крагујевцу

Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу

Одсек за филологију Филолошко-уметничког факултета

Наставни-научном већу Одсека за филологију

Филолошко-уметничког факултета

Предмет: Извештај Комисије о оцени научне заснованости теме докторске дисертације *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти кандидата Милице Мимовић, професора српског језика и књижевности (докторанда)*

Веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу на седници одржаној 13. 12. 2017. године донело је Одлуку (бр. 01-4674) да се формира Комисија за оцену научне заснованости теме *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти и испуњености услова кандидата Милице Мимовић, у следећем саставу:*

1. др Јелена Јовановић Симић, редовни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област *Стилистика српског језика*, ментор;
2. др Милош Ковачевић, редовни професор, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Савремени српски језик и Теоријске лингвистичке дисциплине*;
3. др Јелена Петковић, доцент, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Савремени српски језик*.

Према *Правилнику о пријави, изради и одбрани докторске дисертације*, односно докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу, Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације, дужна је да у Извештају о оцени научне заснованости теме докторске дисертације посебно анализира следеће:

1. Научни приступ проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процену научног доприноса крајњег исхода рада;
2. У којој мери образложение предмета, метода и циља уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за развој науке;
3. Да ли образложение теме за израду докторске дисертације омогућава закључак да је у питању оригинална идеја или оригиналан начин анализирања проблема;
4. Усклађеност дефиниције предмета истраживања, основних појмова, предложене хипотезе, извора података, метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације;
5. Преглед научно-истраживачког рада кандидата.

ИЗВЕШТАЈ

**Комисије о оцени научне заснованости теме докторске дисертације
*Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти и испуњености услова кандидата Милице Мимовић***

1. Научни приступ проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процена научног доприноса крајњег исхода рада

1.1. Научни приступ проблему

Дисертације *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти* има два теоријска полазишта: један је лингвистичко-текстуални, вербатолошки и генолошки, а други – прагматичко-стилистички.

Са аспекта текстуалнолингвистичког, кандидат ће проучити текстолошку организацију текста, тј. њену композиционо-тематску структуру: насловљавање, композиционо сегментисање у виду поглавља, глобално-тематско и микротематско уређење текста, међуисказне односе, типове форичких веза и врсте конектора, монолошке вербативе и структуру и типове дијалога, те и дидаскалије, као и доминантне поступке транслокације и контекстуализације, тј. интертекстуалност.

Са прагматичко-стилистичког аспекта, кандидат намерава издвојити оне језичке функције којима се остварује секундарно ознаковање језичке грађе, те и препознати и описати доминантне текстолошке поступке којима се препознаје прагматика стила. Овде се мисли на говорне чинове првенствено као особене вербатолошке форме, али и начела кооперативности језичких структура, на стратегију учтивости комуниканата у дијалогу, и сл.

Тематска структура драма биће анализирана преко макро и микротема, и чиниће прву фазу испитивања организације текста. Основна подела на две историјске драме, *Хасанагиница* и *Бој на Косову*, и две модерне драме, *Чудо у Шаргану* и *Путујуће позориште Шопаловић*, већ својим насловима најављује различит приступ у истраживању квантитетског и дисперзивног опсега тема. Прве две драме у свом наслову носе основну, главну тему, која има асоцијативну и алузивну вредност остварену у ослонцу на народну поезију. Она је, дакле, фолклорне провенијенције. У другим двема драмама уочава се одступање од макротеме у виду неколико микротема које својим споредним радњама успоравају основни тематски ток драме. У њима ликови сваки својим појављивањем носе своју микротему, због чега се стиче утисак да сви воде специфичан монолог изолирајућег предметног садржаја.

Као незаобилазна фаза у испитивању организације текста намеће се истраживање кохезивних средстава. Кохезија и кохеренција су замишљене као битан део теме овога рада, јер се сматрају најважнијим својствима текста, оним што текст чини текстом, из којих произлазе и други критеријуми текстуалности. Ово су два кључна појма која указују на континуални карактер неког текста.

Са аспекта сложених стилских операција – у драмама Љубомира Симовића кандидат уочава карактеристичну доминантну присутност стилских фигура у узоди везних средстава, тј. конектора. Такође сматра да њима писац постиже нарочиту

експресивност и стилогеност у одређеним дијалозима. Уз то, рекуренција или понављање неке језичке јединице из претходног текста најчешћи је кохезивна и антиципативна форма. Анализа ове врсте конектора биће реализована на лексичкој и синтаксичкој равни. Фигуре нагомилавања, као што су дистрибуција, амплификација и кумулација, Симовић такође ставља у функцију конектора, јер сликовито маркирају развијену дескрипцију у неразвијеној фабули. У раду неће бити запостављена ни анализа осталих врста конектора, те ће кандидат успоставити категоризациске и класификацијске врсте, и то на основу подела које налази у релевантној домаћој и страној литератури (Халидеј-Хасан, Богранд-Дреслер, Силић, Велчић).

Трећу фазу истраживачко-аналитичког рада чиниће испитивање квантитативног односа монолога и дијалога, и унутар њих – дужина реплика. Примећује се доминација дијалога, као карактеристична форма драме, док је монолог у малом проценту заступљен. Што се дужине реплика тиче веома је занимљив однос између, с једне стране, *Хасанагинице* и *Боја на Косову* и *Чуда у Шаргани* и *Путујућег позоришта Шопаловић*, с друге стране. Налик на народну поезију, и ове две историјске драме обилују дугим репликама, јер дужина реплика, између осталог, зависи од моћи у дијалогу који имају друштвено и социјално доминантнији саговорници. Самим тим није нарушено очекивање да најдуже реплике имају владари, Кнез Лазар и Вук Бранковић у *Боју на Косову*, а њихови поданици краће. У *Хасангиници* поред односа моћи, имамо и неравноправан однос полова у узимању речи. У осталим двема драмама – у којима се бележи равноправност ликова, једино у појединим говорним ситуацијама где је дат дијалог истражног органа као социјално доминантнијег и обичног човека, дужина реплика расте у корист првог.

На основу доступне литературе, а са нарочитим освртом на поделу дијалога Јана Мукаржовског (на лични, ситуациони и значењски), те и Марине Катнић Бакаршић (која успоставља више критерија: тематски, значењски, критериј заснован на односу доминација/субординација у односу на равноправност саговорника), – кандидат издваја следеће типове дијалога: (а) дијалог конфликта, (б) прагматички дијалог, (в) мисаони, филозофски дијалог, (г) дијалог интимизације, (д) фатички дијалог и конверзија, (ђ) референцијални дијалог и (е) лудички дијалог.

У овој фази истраживања биће обрађене и екскламативне реченице које се у драми јављају да пренесу емоционално обојене исказе, а који су одлика најфреквентнијег типа дијалога, дијалога конфликта. Оне ће такође бити предмет овог истраживања са синтаксичког, семантичког и прагматичког аспекта. То нису само чисто екскламативни искази, обележени узвичником, градуативно-експресивне партикуле, вокативни облик именских речи, већ и конверзија упитних форми и семантичка трансформација реторичког питања у узвичну реченицу.

Ауторска дидаскалија као значајна структурна компонента драме биће такође предмет истраживања. Љубомир Симовић акценат ставља на дијалог јунака, док је референцијална функција језика занемарена, што је последица његове вербатолошке шкрости када су у питању дидаскалије. Ово је својеврсан минус-поступак, јер ову функцију даје кроз дијалог ликова, самим тим они сами преносе информацију о контексту драме.

Као посебна фаза у испитивању текстуалнолингвистичких аспеката спада интертекстуалност. Симовић се у својим двема драмама: *Хасанагиница* и *Бој на Косову* служи интертекстуалним елементима народне књижевности. Сами наслови већ упућују на интертекстуалне везе са народном баладом *Хасанагиницом*, али и са косовским циклусом песама, када је реч о драми *Бој на Косову*. Иако драме прихватају интертекстуалне везе, оне добијају нову димензију Симовићевим иновативним виђењем догађаја из далеке прошлости, а све то захваљујући новим језичким, тј. стилистичким средствима.

Пронаћи језичка и стилска средства којим Симовић оживљава прошлост у својим драмама и како то чини наспрам народне поезије – биће један од задатака овог истраживања. У представи *Путујуће позориште Шопаловић* могу се пронаћи многобројни цитати из Хамлета који изговара један од јунака. Он хода по танкој линији јаве и сна, односно не разграничава обичну конверзацију са својом улогом у позоришном комаду, стварајући тако својеврстан метатекст, као резултат међутекстовног надовезивања у књижевној комуникацији.

Због својих специфичности, а пре свега због високог степена конверзације и дијалогичности овог књижевног жанра, као неминовност у изради ове дисертације се намеће проучавање дијалога уопште и његових законитости. А самим тим и проучавање самих говорних чинова, па прагматички аспект проучавања овог корпуса намеће се као

логичан избор. Проучавање ове врсте биће проведено испитивањем природе језичких функција, говорних чинова, начела кооперативности, стратегија учтивости и односа моћи у дијалогу. Испитивање драмског дијалога обавиће се у методолошком ослонцу на Јакобсонова истраживања језичких функција, а говорни чинови, односно вербативи, као основне јединице употребе дијалога – биће проучавани на основу теорије говорних чинова Џ. Остина и Џ. Серла. Укупно узев, ове врсте језичка и текстуална грађа биће подвргнута провери начела кооперативности (сарадње), које је успоставио теоретичар дискурса Пол Грајс, као и провери принципа (стратегије) учтивости, који је утврдио Лич.

Однос моћи у дијалогу је битан део истраживања овог корпуса. По правилу су дискурзивно доминантнији саговорници они који поседују већу комуникативну и стилску компетенцију, као што, зависно од социјалног статуса – женски ликови у овим драмама добијају одговарајућу вербатолошку позицију у дијалогу.

1.2. Веза са досадашњим истраживањима

Драмски дискурс уопште, као и драмски дискурс неког писца, до сада није истраживан са текстуалнолингвистичког аспекта, па је управо то новина коју доноси предложена тема докторске дисертације. Стога се основна упоришта у литератури тичу домаћих и страних студија из лингвистике текста, као и ретких радова који се баве углавном стилистичким аспектима овог жанра. У том смислу, ова ће се дисертација надовезати на резултате досадашњих текстуалнолингвистичких истраживања – сербокроатистичких, славистичких и англистичких.

У теоријском и методолошком смислу, предложена тема представљаће значајан континуант у истраживањима уметничког вербатива, лингвистике текста, генологије, теорије дискурса и стилистике српског језика. Њен оригиналан допринос пројектован је на нове методе и налазе у тзв. поетској стилистици.

2. У којој мери образложение предмета, метода и циља уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за развој науке

2.1. Предмет и циљ истраживања

Како је предмет ове дисертације испитивање кључних текстуалнолингвистичких особина драмског дискурса Љубомира Симовића (у његовим четирма драмама) – циљ је да се помоћу више аспеката проучавања језичко-стилских особина (пре свега лингвистичког, синтаксичког, прагматичког, стилистичког и интертекстуалног) – добро калибрира дескриптивни модел истраживања и аналитично-синтетички сондира грађа. Као посебни циљеви могу се издвојити: (а) доказивање улоге кохезивних средстава у олакшавању рецепције текста, а нарочито кроз фигуру понављања у служби истицања одређеног дела текста; (б) потврда мишљења лингвиста да се драма гради на сукобу ликова, тј. доказивање да је дијалог конфликта доминантан у овом корпузу, а самим тим и нарушавање принципа кооперативности; (в) проналажење интертекстуалних елемената из народне поезије; (г) утврдићивање социјално детерминисане моћи и родне (не)правноправности као вербатолошког контролора и координатора дијалошке активности.

2.2. Метода истраживања

Драма као књижевни род захтева више аспеката проучавања језичко-стилских особина, па се кандидат одлучио за лингвистички, синтаксички, прагматички, стилистички и интертекстуални аспект. Основна метода у истраживању ове теме биће дескриптивна, јер се једино њом може стићи до основног циља овако конципиране докторске дисертације, која примарно подразумева опис текстуалнолингвистичких аспеката драмског дискурса Љубомира Симовића. Кандидат ће се користити и аналитично-синтетичком методом – њоме ће најпре рашчланити корпус на одабране језичке особине, те истражити њихове међуодносе, а затим их синоптички посматрати као целину. Приликом анализе структуре дијалога – користиће се метод анализе конверзације, који собом носи, разуме се, одговарајућу појмовно-терминолошку апаратуру.

2.3. Хипотезе истраживања

У овој дисертацији поћи ће се од следећих хипотеза:

- (а) Полази се од претпоставке да употреба кохезивних средстава олакшава рецепцију текста.
- (б) Очекује се да понављање као доминантно кохезивно средство буде функцији посебне стратегије, пре свега за истицање делова текста.
- (в) Полазећи од претпоставке да дијалог конфликта доминира у дијалогу ових драма, очекује се разноврсни вербатолошки облици екскламације.
- (г) Очекивана је доминација експресивне и конативне функције у репликама.
- (д) У монолозима се очекује да стилогеност конативне функције долази до посебног изражaja.
- (ђ) Препознавање референцијалне функције, занемарене у монолошком смислу, али дијалошки актуализиране као информација о контексту драме.
- (ђ) С обзиром на то да доминира инсистирање једног или оба саговорника на приhvатању његовог става, очекује се нарушавање принципа кооперативности.
- (е) Полазећи од претходне претпоставке, очекују се као најчешћи следећи говорни чинови: критика, порицање, претња и исмејавање, док се малом броју случајева очекује кооперативност и сагласност саговорника у виду извиђења, оправдања и приhvатања.
- (ж) Полази се од претпоставке да наглашавањем социјално детерминисане моћи, писац интенционално нарушава стратегију учтивости.
- (з) Очекује се да је однос пола и моћи вербатолошки пертinentан у историјским драмама, док је у савременим дискурс женског пола равноправан мушком, а неретко и доминантнији.

2.4. Оквирни садржај докторске дисертације

Садржај докторске дисертације о текстуалнолингвистичким аспектма проучавања језика и стила у драмама Љубомира Симовића – обухвата следећа поглавља:

- 0. Увод

1. Појам текста уопште
 - 1.1. Досадашња проучавања текста у свету
 - 1.2. Досадашња проучавања текста код нас
 - 1.3. Досадашња проучавања драмског текста
2. Тематска организација текста
 - 2.1. Тематска структура
 - 2.1.1. Наслови
 - 2.1.2. Макро и микротеме
 - 2.1.3. Конектори
 - 2.1.4. Структура и типови дијалога
 - 2.1.5. Дидаскалије
 - 2.1.6. Интертекстуалност
 3. Испитивање прагматичких аспекта проучавања драмског дискурса
 - 3.1. Језичке функције
 - 3.2. Говорни чинови/вербативи
 - 3.3. Начело кооперативности
 - 3.4. Стратегије учтивости
 - 3.5. Односи у дијалогу
 4. Закључак
 5. Литература

Закључује се да образложење предмета, циља, метода и хипотеза истраживања уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за српску лингвистику, јер својом интердисциплинарношћу отвара нова врата и даје нови начин изучавању језика и стила једног драмског писца.

3. Да ли образложење теме за израду докторске дисертације омогућава закључак да је у питању оригинална идеја или оригиналан начин анализирања проблема

На основу образложења теме за израду докторске дисертације, поднетог од стране кандидата, Комисија закључује да је тема докторске дисертације *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти* заснована на оригиналној идеји. Предлог да се текстуалнолингвистичке особине изабраних драма испитују користећи се текстуалнолингвистичким и прагматичким приступом није шире разматран у досадашњој србијској литератури.

4. Усклађеност дефиниције предмета истраживања, основних појмова, предложене хипотезе, извора података, метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације

Дефинисање предмета истраживања, основних појмова, хипотеза, извора података и метода анализе, као и целокупно образложење предложене теме, указује на то да је реч о оригиналној идеји, и да је усклађено са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације. Кандидат се ослања на адекватну и актуелну научну и стручну литературу и користи савремену научну терминологију. На основу образложења теме за израду докторске дисертације, поднетог од стране кандидата, Комисија закључује да је предложена тема докторске дисертације врло захтевна, значајна, а доволно неистражена, те стога подобна за обраду у докторској дисертацији.

5. Преглед научно-истраживачког рада кандидата

5.1. Биографија кандидата

Милица Мимовић рођена је у Косовској Митровици 12. септембра 1987. године. Основну школу и гимназију завршила у Зубином Потоку, а 2006. године уписала Филозофски факултет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Одсек за српски језик и књижевност. Факултет завршила 2011. године с просеком 8,71, и те године уписала докторске студије на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, модул Наука о језику. До сада је положила све предмете предвиђене акредитованим

планом и програмом. 1. октобра 2012. бирана је у звање сарадника, а 1. октобра 2014. у звање асистента, за ужу научну област Савремени српски језик, на Одсеку за српски језик и књижевност Филозофског факултета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици.

5.2. Научне и стручне активности повезане са темом докторске дисертације

Милица Мимовић почела је да се бави научним истраживањима савременог српског језика као студент докторских студија. Резултати тих истраживања представљени су и објављени у научним часописима. Рад са студентима на Филозофском факултету у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици на Одсеку за српски језик и књижевност, на предметима Синтакса, Стилистика и Анализа дискурса, битно је утицао на избор предложене теме.

5.3. Објављени радови

1. Милица Мимовић, Прилог проучавању годишњих обичаја у Брњаку, Зборник радова са Међународног научног скупа *Путеви и дometи дијалекатске лексикографије*, Ниш, 2013. год, стр. 221-231. ИСБН: 978-86-7379-315-3, УДК: 811.163.41'282.2(038)

[M44- 2 бода]

2. Милица Мимовић, Снежана Зечевић, Метафоре у неформалном говору студенчке популације, Зборник радова са V научног скупа Младих филолога Србије *Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац, 2014, 211-221. ИСБН: 978-86-85991-60-8, УДК: 81 373.612.2 811.163.41 276.5:378.18

[M44- 2 бода]

3. Милица Мимовић, Лингвостилистичка анализа приповетке Битољски богаљи Григорија Божовића, Зборник радова са VI научног скупа Младих филолога Србије *Савремена проучавања језика и књижевности*, Крагујевац, 2015, 353-361. ИСБН: 978-86-85991-74-5, УДК: 811.163.41-32.08 Božović G.

[M44- 2 бода]

4. Милица Мимовић, Парцелација као стилска доминанта у роману 'Нигдина' Светлане Велмар Јанковић, Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини, XLV(4)/2015, Косовска Митровица: Филозофски факултет, 347- 361. ИССН: 0354-3293, УДК: 821.163.41.08-31 Велмар-Јанковић С.

ДОИ: 10.5937/zrffp45-9889

[М51-3 бода]

5. Милица Мимовић, Јаке позиције текста у приповеткама Григорија Божовића, у: *Поетика Григорија Божовића* (тематски зборник водећег националног значаја), Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини; Зубин Поток: Културни центар Стари Колашин, 2016, стр. 433-443. ИСБН: 978-86-6349-058-1(ФФУП), УДК: 821.163.41.09-32 Божовић Г. 821.163.41: 811.163.41'38

[М45-1,5 бодова]

6. Милица Мимовић, Лексика и ономастика Тамница код Неготина, приказ књиге Голуба Јашовића 'Тамнич на Тимоку, лексика и ономастика', Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини, 2012, стр. 483- 487. ИССН: 0354-3293,

УДК: 811.163.41'374'282.2(038))(049.32); 811.163.41'373.2(049.32) ИД: 195691532

[М51-0,5 бодова]

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

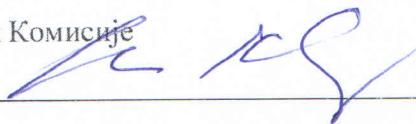
Комисија закључује да тема докторске дисертације *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти* испуњава услове научне заснованости, као и да кандидат **Милица Мимовић, професор језика и књижевности (србиста, докторанд)**, испуњава услове за израду докторске дисертације.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу и Већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу да прихвати предложену тему докторске дисетације *Језик и стил у драмама Љубомира Симовића – текстуалнолингвистички аспекти* и да одобри њену израду кандидату **Милици Мимовић, професору језика и књижевности (србисти, докторанду)**.

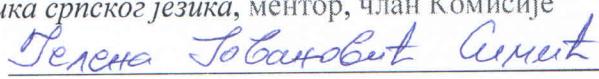
У Крагујевцу, 25. 12. 2017.

Чланови Комисије

др Милош Ковачевић, редовни професор, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Савремени српски језик и Теоријске лингвистичке дисциплине*, председник Комисије

др Јелена Јовановић Симић, редовни професор, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, ужа научна област *Стилистика српског језика*, ментор, члан Комисије

др Јелена Петковић, доцент, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, ужа научна област *Савремени српски језик*, члан Комисије

